

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาล
ในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม
Parents' Opinions on the Desirable Characteristics for Preschoolers in the English
Program of the Anubanwatpichaisongkram School

ธารทิพย์ จีงสิริรุ่งเรือง¹ และ วรพรรณ เหมชะญาต^{2*}

Thanthip Chuengsirirungrueng¹ and Warawan Hemchayat^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาล ในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ประชากรคือ ผู้ปกครองของเด็กอนุบาลที่กำลังศึกษาอยู่ในโครงการ จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.30$) เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละด้านตามลำดับพบว่า 1) ด้านอารมณ์และสังคม รายการที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ การมีความสุข/ความภาคภูมิใจกับผลงานหรือความสำเร็จของตน ($M = 4.90$) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การรู้จักปฏิบัติตามกฎระเบียบ ($M = 4.04$) 2) ด้านร่างกาย รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การแต่งตัวได้เอง ($M = 4.50$) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การผูกเชือกรองเท้าได้คล่องแคล่ว ($M = 4.18$) 3) ด้านสติปัญญา รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การบอกลักษณะ/คุณสมบัติเบื้องต้นของสิ่งของ ($M = 4.64$) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การสนใจอ่านคำ/สัญลักษณ์ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ($M = 3.66$) 4) ด้านภาษา รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การสนใจ/สนุกกับประสบการณ์เชิงวัฒนธรรม ($M = 4.62$) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การสนทนาโต้ตอบคำถามภาษาอังกฤษง่าย ๆ ($M = 3.86$)

คำสำคัญ : ความคิดเห็นของผู้ปกครอง, คุณลักษณะที่พึงประสงค์, เด็กวัยอนุบาล

¹ นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Graduate Student of Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University, E-mail: pinkkukuza@hotmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Lecturer of Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University, E-mail: worawan.h@chula.ac.th

* Corresponding author

Abstract

The purpose of this research was to study parents' opinions on the desirable characteristics for preschoolers in the English Program in 4 aspects. The populations were 50 preschool parents studying in the English Program of the Anubanwatpichaisongkram School. The research instruments were a questionnaire form and an interview form. The data were analyzed using frequency distribution, percentage, means, standard deviation, and content analysis. The research results found that the overall of parents' opinions on the desirable characteristics was at the high level ($M = 4.30$). Each aspect was described: 1) emotional and social aspect ($M = 4.38$): being proud on their own success was the highest mean ($M = 4.90$); and willing to follow regulations was the lowest mean ($M = 4.04$). 2) physical aspect ($M = 4.33$): being able to dress up on their own was the highest mean ($M = 4.50$); and being able to tie their own shoes was the lowest mean ($M = 4.18$). 3) Intelligence aspect ($M = 4.26$): giving a basic explanation of things was the highest mean ($M = 4.64$); interesting in reading words/symbols found in daily life was the lowest mean ($M = 3.66$). 4) language aspect ($M = 4.21$): willing to join with cultural experiences was the highest mean ($M = 4.62$); and responding a simple question in English was the lowest mean ($M = 3.86$).

Keywords: parent's opinions, desirable characteristics, preschoolers

บทนำ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นลักษณะที่แสดงออกอันเป็นลักษณะเฉพาะประจำตัวของแต่ละบุคคล เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) ลักษณะที่แสดงออกของแต่ละคนนั้นจะมีความแตกต่างกันออกไปตามสภาพความเป็นอยู่ของสังคมนั้นและเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ ดังที่ ชูศรี ตันพงศ์ (2546) ได้กล่าวว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ ต้นต่อความสำเร็จของชีวิตซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการมีอุปนิสัยที่ดีหรือที่เรียกกันว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความยุติธรรม ความพากเพียร การมีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่าย และการปฏิบัติต่อผู้อื่นเสมือนปฏิบัติต่อตนเองนั้น เป็นคุณสมบัติที่สำคัญยิ่งในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดคุณลักษณะคนไทยไว้ในหมวดที่ 1 มาตรา 6 ดังนี้ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 11 (2555-2559) ที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้คนไทยทุกกลุ่มทุกวัยมีคุณภาพมีความพร้อมทั้งทางร่างกายจิตใจสติปัญญา

มีจิตสำนึกของความเป็นไทยมีความเป็นพลเมืองที่ดีตระหนักและรู้คุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมที่งดงามและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง

จากการสำรวจพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยสำนักงานส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย (2553) พบว่าเด็กจำนวนมากยังมีพัฒนาการไม่สมวัย โดยเด็กอายุ 1-3 ปี มีพัฒนาการรวมปกติ คิดเป็นร้อยละ 71.4 และเด็กอายุ 4-5 ปี มีพัฒนาการรวมปกติ คิดเป็นร้อยละ 68.2 ซึ่งถือว่าน้อยมากและไม่เป็นไปตามเป้าที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 90 มีพัฒนาการตามวัย ซึ่งการจะพัฒนาประเทศต้องเริ่มจากการพัฒนาตัวบุคคลให้มีคุณภาพ ซึ่งวัยอนุบาลถือเป็นช่วงวัยที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่ดีให้กับเด็ก เพราะเป็นวัยที่มีการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว พัฒนาการและการเลี้ยงดูที่มีต่อเด็กจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็กไปจนโต แต่ในปัจจุบันการศึกษาไทยยังไม่สามารถให้การศึกษามีคุณภาพและเตรียมความพร้อมนักเรียนให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับประชาคมโลกได้เท่าที่ควร

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในปัจจุบันที่ตั้งอยู่บนระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสาร จึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาไทยโดยการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เทียบเคียงกับหลักสูตรมาตรฐานสากล นั่นคือการดำเนินการเปิดห้องเรียนพิเศษในโครงการหลักสูตรภาษาอังกฤษ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญชัดเจนคือต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟังการพูด การอ่านและการเขียน ส่วนปรัชญาของการจัดการศึกษามีความแตกต่างกันในแต่ละระดับ กล่าวคือในระดับอนุบาลเน้นสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และกิจกรรมเพื่อเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เป็นรากฐานความเข้าใจของเด็ก ในระดับประถมศึกษาจะจัดการศึกษาโดยเน้นการวางรากฐานการพัฒนาภาษาอังกฤษให้สามารถนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาในระดับสูงขึ้น สำหรับระดับมัธยมจะคำนึงถึงการพัฒนาความรู้ความคิดให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2546) โดยปัจจุบันมีโรงเรียนที่เปิดทำการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English program) ในระดับปฐมวัย สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวนทั้งสิ้น 17 โรงเรียน

โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม เป็นโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและเป็นโรงเรียนแรกในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการที่ดำเนินการเปิดการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในระดับปฐมวัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 โดยเริ่มจากชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปัจจุบันมีห้องเรียนที่เปิดสอน English program ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของชุมชน และเพื่อยกระดับการจัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากล ซึ่งการจัดการเรียนการสอน English program สำหรับชั้นอนุบาลนั้น โรงเรียนยึดตามมาตรฐานของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ในบริบทของความเป็นไทยผสมผสานความเป็นสากล โดยมุ่งเน้นความรักท้องถิ่น ประเทศชาติ และความเป็นไทยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่งดงาม สร้างความมั่นใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร มีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อโดยครูผู้สอนที่เป็นชาวต่างชาติ ซึ่งสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามสำเนียงของเจ้าของภาษาควบคู่กับครูชาวไทย

ส่งผลให้ผู้ปกครองต่างให้ความสนใจและนำบุตรหลานมาเข้าโครงการ English program ตั้งแต่ระดับอนุบาลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี แม้ว่าค่าใช้จ่ายในการเรียนจะค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับห้องเรียนหลักสูตรปกติ แต่ผู้ปกครองก็มีความยินดีและพร้อมจะจ่ายค่าธรรมเนียมที่สูงกว่า เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษให้แก่บุตรหลาน และยิ่งพบว่าผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนในโครงการนี้มักมีความต้องการและเรียกร้องในด้านต่าง ๆ สูงกว่าหลักสูตรปกติ หากไม่พอใจหรือไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่เรียกร้องแล้วก็จะมีความต้องการนำบุตรหลานออกจากโรงเรียน ซึ่งจากสถิติที่ผ่านมาพบว่า เด็กส่วนใหญ่เมื่อเด็กจบการศึกษาในระดับชั้นอนุบาลแล้วก็จะขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในหลักสูตรภาษาอังกฤษต่อไป แต่ก็มีผู้ปกครองบางส่วนที่ย้ายนักเรียนออกไปเข้าเรียนที่อื่น ในขณะที่มีเด็กจำนวนไม่น้อยจากโรงเรียนอื่นมาเข้าศึกษาต่อระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโครงการนี้ และยิ่งพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่ศึกษาอยู่ในห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษนั้นมักมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและกล้าคิดกล้าถาม ซึ่งการประเมินส่วนใหญ่เป็นการประเมินโดยครู หากยังไม่มีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ตัดสินใจต่อการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโครงการดังกล่าว

ด้วยเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาลที่ร่วมโครงการการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม หลังจากนักเรียนได้เข้าเรียนหรือเรียนตลอดจนจบหลักสูตรแล้ว เพื่อนำผลของการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองภายใต้ความเหมาะสมของบริบทโรงเรียนและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กอนุบาลในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงครามใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และสังคม ด้านสติปัญญา และด้านภาษา

วิธีการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ศึกษาตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาล พัฒนาการเด็กปฐมวัย ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตาราง 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา	ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของเด็กอนุบาล	1. ด้านร่างกาย	1.1 ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อ 1.2 สุขนิสัย
	2. ด้านอารมณ์และสังคม	2.1 การรู้จักตนเอง 2.2 การอยู่ร่วมกับผู้อื่น 2.3 ความเป็นไทย
	3. ด้านสติปัญญา	3.1 การแสวงหาความรู้ 3.2 การคิด
	4. ด้านภาษา	4.1 เจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษา 4.2 ความรู้เบื้องต้นทางภาษา 4.3 ความสามารถในการสื่อสาร

2. กำหนดประชากร

ประชากร คือ พ่อหรือแม่ หรือบุคคลเลี้ยงดูที่ใกล้ชิดเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษภาคปลาย ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภท ประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 7 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบได้แก่ เพศ สถานะภาพ อายุ วุฒิทางการศึกษา ความสัมพันธ์กับนักเรียน อาชีพ และรายได้ของครอบครัว

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาลแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และสังคม ด้านสติปัญญา และด้านภาษา จำนวน 40 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งเป็นระดับความคิดเห็น ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

3.1.2 แบบสัมภาษณ์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาลมีลักษณะเป็นแนวคำถาม กึ่งโครงสร้าง จำนวน 5 ข้อ โดยมีเกณฑ์การเลือกผู้ปกครองคือ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยพิจารณาจากผู้ปกครองที่สนใจในการเรียนรู้ของบุตรหลานและให้ความร่วมมือในกิจกรรม ต่างๆ ของโรงเรียนเป็นอย่างดี

3.2 ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหาความเหมาะสมของการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อ จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงครามในการแจกแบบสอบถาม แก่ผู้ปกครองในโรงเรียน

4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กับผู้ปกครองด้วยตนเอง จำนวน 50 ชุด และนัดหมายวันเวลากับ ผู้ปกครองในการรับแบบสอบถามคืน ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 50 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4.3 ผู้วิจัยทำการนัดหมายวันเวลาในการสัมภาษณ์กับผู้ปกครองเป็นรายบุคคลล่วงหน้า โดย สัมภาษณ์วันละ 4 คน จำนวน 2 วัน ทั้งนี้ขออนุญาตจัดบันทึกแบบสั้นและบันทึกเสียงการสัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

5.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่า ร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัย อนุบาล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบความเรียง โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50–4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะนำข้อมูลมาจัดเป็นหมวดหมู่ แล้วนำเสนอเป็นประเด็น

5.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์นำมาเรียบเรียงคำตอบเป็นหมวดหมู่ แล้วนำเสนอเป็น ประเด็น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาล ในโครงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 76 สถานภาพสมรส (อยู่ด้วยกัน) คิดเป็นร้อยละ 38 มีอายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 วุฒิมัธยมศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70 ความสัมพันธ์กับนักเรียนเป็นมารดา คิดเป็นร้อยละ 70 มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 46 และมีรายได้ครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 88

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาล

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาลพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.30$) โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($4.21 \leq M \leq 4.38$) เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละด้านตามลำดับพบว่า

2.1 ด้านอารมณ์และสังคม ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.38$) โดยรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุดมีสองรายการ ได้แก่ การมีความสุข/ความภาคภูมิใจกับผลงานหรือความสำเร็จของตน ($M = 4.90$) และการบอกความต้องการหรือความรู้สึกของตนเองได้ ($M = 4.82$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสองลำดับสุดท้าย ได้แก่ รู้จักปฏิบัติตามกฎระเบียบเช่นทำการบ้านเก็บของเล่นเข้าแถว ($M = 4.04$) และควบคุมอารมณ์ตนเองได้เมื่อประสบเหตุการณ์ที่ไม่พอใจ ($M = 4.06$)

2.2 ด้านร่างกาย ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.33$) โดยรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุดมีหนึ่งรายการคือ การแต่งตัวได้เอง ($M = 4.50$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสองลำดับสุดท้าย ได้แก่ การผูกเชือกรองเท้าได้คล่องแคล่ว ($M = 4.18$) การรับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง และนอนหลับพักผ่อนเป็นเวลาและเพียงพอ ($M = 4.28$)

2.3 ด้านสติปัญญา ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.26$) โดยรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุดมีหนึ่งรายการคือ การบอกลักษณะ/คุณสมบัติเบื้องต้นของสิ่งของ ($M = 4.64$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสองลำดับสุดท้าย ได้แก่ การสนใจอ่านคำ/สัญลักษณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ($M = 3.66$) และการชอบทดลองทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ตนสนใจ ($M = 3.90$)

2.4 ด้านภาษา ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.21$) โดยรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุดมีสองรายการ ได้แก่ การสนใจ/สนุกกับประสบการณ์เชิงวัฒนธรรม ($M = 4.62$) และการรู้จักและเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับตัวเลขและจำนวน 1-20 ($M = 4.60$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสองลำดับสุดท้าย ได้แก่ การสนทนา

โต้ตอบคำถามภาษาอังกฤษง่ายๆ ($M = 3.86$) และออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและชัดเจน ($M = 3.98$)

3. ข้อเสนอแนะ

ผู้ปกครองระบุข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 เด็กควรได้ร่วมกิจกรรมด้านกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำ (5 คน) ฝึกฝนทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กเพิ่มมากขึ้น เช่น ตีกระทบลูกเชือกทรงเท้า (2 คน)

3.2 เด็กควรรู้จักมารยาทและกาลเทศะ (3 คน) กล้าแสดงออก (2 คน) และช่วยเหลือตนเองในการแต่งตัวและการรับประทานอาหาร (2 คน)

3.3 เด็กควรรู้จักคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง (2 คน) รู้จักตั้งคำถามในสิ่งต่างๆ (1 คน)

3.4 เด็กควรมีฝึกรู้จักการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน (5 คน) กล้าพูดและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้ใหญ่หรือชาวต่างชาติได้ด้วย ความมั่นใจ (4 คน) ออกสำเนียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและชัดเจน (3 คน) มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (2 คน) อยากให้เพิ่มกิจกรรมและการบ้านด้านภาษาไทย (2 คน) อยากให้เด็กนำคำศัพท์ที่ใช้เรียนในแต่ละวันกลับมาทบทวนที่บ้านเพื่อทบทวน (2 คน)

4. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กอนุบาลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองจำนวน 8 คน สรุปได้ดังนี้

4.1 คุณลักษณะสำคัญที่ต้องการพัฒนาบุตรหลานในโลกยุคปัจจุบันคือ การสื่อสารได้ 2 ภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษาจีน (4 คน) มีภาวะผู้นำ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น (4 คน) มีเหตุผล คิดเป็นแก้ปัญหาเป็น (4 คน) เป็นคนดีของสังคม ปรับตัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (3 คน) มีวินัย มีความซื่อสัตย์ รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง (3 คน) รู้จักแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (1 คน) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (1 คน) รู้จักเรียนรู้และใช้นวัตกรรม/เทคโนโลยี (1 คน)

4.2 ความพึงพอใจในพฤติกรรมทางภาษาอังกฤษของบุตรหลานคือ การรู้จักคำศัพท์มากขึ้นและนำคำศัพท์มาพูดที่บ้าน (8 คน) กล้าพูดและออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ (3 คน) รู้จักเข้าหาและพูดคุยกับคนต่างชาติมากยิ่งขึ้น (2 คน) มีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ (2 คน) ชอบดู ชอบฟังสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษ (1 คน) รู้จักถามว่าอันนี้ ประโยคภาษาอังกฤษพูดว่าอย่างไร (1 คน)

4.3 ความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของบุตรหลาน ได้แก่

4.3.1 ด้านครู ผู้ปกครองคาดหวังไม่ให้เปลี่ยนครูต่างชาติบ่อย (1 คน) กระตือรือร้นในกาสอน และมีบทบาทในการชี้แนะ (1 คน)

4.3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้ปกครองคาดหวังให้ครูจัดกิจกรรมที่บูรณาการและเรียนภาษาจากในชีวิตประจำวัน เช่น การร้องเพลง การฟังนิทาน การเล่นเกม การทำกิจกรรมศิลปะ การประกอบอาหาร การทำโครงการ (8 คน) มีเทคนิคการสอนและใช้สื่อที่หลากหลาย น่าสนใจ (2 คน)

4.3.3 ด้านการปฏิบัติต่อเด็ก ผู้ปกครองคาดหวังให้ครูรักและเอาใจใส่เด็กอย่างทั่วถึง (4 คน) อยากรู้ครุสนทนาและกระตุ้นให้เด็กใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากขึ้น (5 คน)

4.3.4 ด้านเด็ก ผู้ปกครองคาดหวังให้เด็กมีทักษะทางภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างเหมาะสมกับวัย (4 คน) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจ (4 คน) รักและชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ (3 คน) มีพัฒนาการทุกด้านสมวัย (1 คน)

4.3.5 ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ผู้ปกครองสนับสนุนให้บุตรหลานเข้าถึงกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การฟังเพลง การดูการ์ตูน การเล่นเกมจากสื่อคอมพิวเตอร์และแท็บเล็ต (6 คน) พูดคุยคำศัพท์ สนทนาภาษาอังกฤษง่าย ๆ กับลูกในชีวิตประจำวัน (7 คน) ทบทวนคำศัพท์จากหนังสือ/การบ้าน (3 คน) จัดสภาพแวดล้อมโดยติดภาพและคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริเวณบ้าน (2 คน) เลือกซื้อหนังสือนิทาน 2 ภาษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับเด็ก (2 คน) ให้ลูกเข้าคอร์สทำกิจกรรมและเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมกับครูต่างชาติ (2 คน)

4.3.6 ปัญหาและอุปสรรคของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองไม่ถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษ (2 คน) ขาดเวลาในการส่งเสริมด้านภาษาให้กับเด็ก (1 คน)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัยอนุบาล ในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การเรียนภาษาอังกฤษโดยเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาซึ่งผลการวิจัยพบว่า รายการที่อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สนใจ/สนุกกับประสบการณ์เชิงวัฒนธรรม เช่น การจับมือ การรู้จัก แชนตาครอส แสดงให้เห็นว่าธรรมชาติของเด็กวัยนี้มีความรู้อยากเห็น สนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และชอบที่จะเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ โดยค่อย ๆ ออกจากโลกของตนเอง เพื่อที่จะเรียนรู้โลกภายนอกที่แตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับ Reilly (2014) ที่ให้ความเห็นว่า กิจกรรมที่อยู่บนพื้นฐานของงานเทศกาลจะช่วยสร้างสีสันและแรงบันดาลใจให้กับเด็กได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างสนุกสนาน เด็กจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมผ่านนิทาน บทเพลง เกม และกิจกรรมสนุก ๆ อีกมากมาย ซึ่งการเรียนรู้ภาษาผ่านวัฒนธรรม สามารถช่วยให้การเรียนรู้ภาษานั้นง่ายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ Selma (2011) ที่กล่าวว่า วัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาษา ซึ่งการเรียนรู้ภาษา มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างประเทศ เช่นเดียวกับเนื้อเพลงที่สอดแทรกข้อความหรือภาษาที่บ่งบอกความเป็นวัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ เด็กรู้จักคริสต์มาสและแชนตาครอส ผ่านบทเพลง Jingle Bells, We Wish You a Merry Christmas, Santa Claus is Coming to Town นอกจากนี้เด็กยังสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมผ่านการใช้นิทาน รูปภาพ และภาพยนตร์ได้เช่นเดียวกัน ดังนั้นครูจึงควรเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาผ่านประสบการณ์เชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับวัยและความสนใจของเด็กในหลายรูปแบบ เช่น การเล่น นิทาน การแสดงบทบาทสมมติ การร้องเพลง การท่องคำคล้องจอง การทำกิจกรรมศิลปะ การประกอบอาหาร การทำโครงการ การให้เด็กได้เข้าร่วมกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมผ่านวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันคริสต์มาส วันฮัลโลวีน

วันวาเลนไทน์ ซึ่งนอกจากจะได้รับความสนุกสนานแล้ว เด็กยังได้เรียนรู้คำศัพท์ ภาษา และวัฒนธรรมต่างประเทศอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่คาดหวังให้เด็กเรียนผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน ไม่เครียด

2. การเรียนภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก โดยคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้และความสนใจของเด็ก ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การสนทนาโต้ตอบคำถามภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่า เด็กไม่ค่อยใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาโต้ตอบ และการที่เด็กเงียบหรือไม่พูด อาจไม่ได้แสดงว่าเด็กไม่รู้ เช่นเดียวกับ Clark (1996) ที่พบว่า ในช่วงปีแรกของการเรียนรู้ภาษาอื่นนั้น ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะยังคงใช้ภาษาแรกอย่างต่อเนื่องในการเรียนรู้ภาษาในบริบทใหม่ และอาจเข้าสู่ระยะเงียบสำหรับผู้เรียนบางคน ซึ่งสอดคล้องกับ Priscilla (2009) ที่ให้ความเห็นสำหรับเด็กวัยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษว่า เด็กอาจอยู่ในภาวะเงียบ ซ้ำอายุหรือเพิกเฉยในขั้นเริ่มต้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ครูและผู้ปกครองควรใช้เวลาอยู่กับเด็กในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ โดยพิจารณาจากความพร้อมพื้นความรู้และความสนใจของเด็กเป็นสำคัญ การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับเด็กอย่างเหมาะสมเมื่อมีโอกาส จะช่วยให้เด็กเกิดความคุ้นเคยและมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ครูจึงควรนำภาษาอังกฤษมาใช้กับเด็กในช่วงกิจกรรมประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เช่น คำทักทาย คำขออนุญาต คำสั่งง่าย ๆ รวมถึงวลีหรือประโยคที่เด็กสามารถเข้าใจได้และได้ยินบ่อย ๆ และสอนให้เด็กพูดโต้ตอบแบบง่าย ๆ ทั้งนี้ควรสอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่ควรรีบรัด เพราะจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและปฏิเสธการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ จึงควรคำนึงถึงความสนใจและความเข้าใจความหมายของเด็ก อาจเป็นคำซ้ำ ๆ ที่มีความหมายกับเด็กในชีวิตประจำวัน ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย จะช่วยให้เด็กจดจำอย่างมีความหมายมากยิ่งขึ้น รวมถึงการตอบสนองต่อการเรียนรู้ภาษาของเด็กอย่างกระตือรือร้น การชมเชยและให้กำลังใจ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและเกิดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับ Lavatelli (1971) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กเพิ่มจากภาษาแม่จะต้องเริ่มต้นอย่างถูกต้องและควรใช้การสอนโดยวิธีธรรมชาติจากการพูดคุยสนทนา ค่อย ๆ ผิกรการโต้ตอบไปที่ละเล็กละน้อย เพื่อให้เวลาเด็กในการปรับการรับรู้และเชื่อมโยงเข้ากับโครงสร้างของภาษาและคำศัพท์ เช่นเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ที่อธิบายไว้ว่า การเรียนรู้ทางภาษาของเด็กปฐมวัยครูสามารถจัดกิจกรรมพัฒนาภาษาของเด็กในช่วงของกิจกรรมตามตารางกิจกรรมประจำวัน นั่นคือการจัดกิจกรรมตั้งแต่เช้าถึงเย็นในระหว่างเวลา 8.00-15.00 น. ซึ่งครูสามารถจัดกิจกรรมพัฒนาทางภาษาของเด็กทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ แต่ทั้งนี้ควรพิจารณาถึงความเหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละวันตลอดจนดูความสนใจของเด็กร่วมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่คาดหวังให้ครูสนทนาภาษาอังกฤษกับเด็กในห้องเรียนมากขึ้น

3. การสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นให้เด็กออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้องอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะเด็กเล็กชอบเล่นเสียงและลิ้นไม่แข็งเหมือนผู้ใหญ่ จึงสามารถฝึกการออกเสียงได้ง่ายกว่า สอดคล้องกับ ดวงเดือนแสงชัย (2533) ที่ให้ข้อเสนอแนะว่า การสอนเด็กเล็กควรเน้นการออกเสียงให้ถูกต้องมากกว่าการสอนคำศัพท์ยาก ๆ การให้คำศัพท์จำนวนมากหรือสอนกฎไวยากรณ์ที่สลับซับซ้อนแต่ควรเน้นเรื่องการออกเสียงให้

มากเพราะเด็กเล็กยังไม่อายุที่จะออกเสียงแปลก ๆ ดังนั้นจึงสามารถฝึกได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เด็กออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและชัดเจนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในอันดับที่สอง ซึ่งผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ครูอาจให้ความสำคัญกับเนื้อหาและคำศัพท์ที่มากเกินไป เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ นั้นอ้างอิงตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นภาษาไทย และจำนวนเด็กต่อห้องเรียนที่ค่อนข้างมาก ทำให้ละเลยการออกเสียงของเด็กเป็นรายบุคคล นอกจากนี้ เด็กบางคนอาจไม่กล้าออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่คุ้นเคยและอยู่ในช่วงระยะเงียบ ทำให้เด็กบางคนมีปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงที่ถูกต้อง ครูจึงควร กระตุ้นและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาให้กับเด็ก โดยจัดประสบการณ์ทางภาษาให้สัมพันธ์กับ ชีวิตประจำวันและความสนใจของเด็ก ผ่านกิจกรรมการร้องเพลง การท่องบทกลอน การเล่นเกมทบทวน และการเล่น เกมโดยใช้ภาษาอังกฤษ พร้อมกับเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็กในการออกเสียงที่ชัดเจนและถูกต้อง จะช่วยให้เด็กเกิดการซึมซับและออกเสียงได้ถูกต้องอย่างเป็นธรรมชาติ

4. การสอนการรู้หนังสือด้วยการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับเด็ก ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เด็กสนใจ อ่านคำ/สัญลักษณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น ป้ายชื่อ ป้ายข้อความ อยู่ในลำดับต่ำที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การรู้หนังสือของเด็กมีความสัมพันธ์กับการอ่านและการเขียน มีงานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่า เด็กที่มี นิสัยรักการอ่านจะมีทักษะและความพร้อมในการอ่านและการเขียนที่ดีตามไปด้วย สอดคล้องกับ Dickinson and Tabors (2001) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะเกี่ยวกับการเรียนรู้หนังสือ นั้น สามารถปลูกฝังให้กับเด็กได้ผ่านการ อ่าน การอ่านจะช่วยพัฒนาภาษาให้กับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์ เด็กจะเกิดการเรียนรู้โครงสร้างและคำ ที่ใช้ในหนังสือ เกิดการตระหนักรู้เกี่ยวกับภาพและตัวหนังสืออย่างมีความหมาย ครูจึงสามารถพัฒนาทักษะ การรู้หนังสือให้กับเด็กได้ ด้วยการเล่านิทานให้เด็กฟังทุกวันนอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน อาจ เป็นช่วงก่อนเด็กนอนหรือก่อนกลับบ้าน ซึ่งนิทานมีหลายประเภท ครูสามารถเลือกนิทานที่มีความหลากหลาย เหมาะกับวัยและความสนใจของเด็ก หากครูต้องการสอดแทรกการอ่านให้กับเด็ก ควรเลือกนิทานที่มี ตัวหนังสือค่อนข้างใหญ่ มีคำสัมผัสหรือวลีซ้ำ ๆ แล้วชี้ชวนให้ดูพยัญชนะและคำศัพท์ที่น่าสนใจ เด็กจะรู้จัก สังเกตตัวหนังสือ สัญลักษณ์ และรู้จักเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับตัวอักษร นอกจากนี้ ครูสามารถสร้าง สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา เช่น มุมหนังสือ มุมเขียน มุมภาษา จัดหาอุปกรณ์ สิ่งพิมพ์ หนังสือ ที่จูงใจให้เด็กอยากเปิดอ่าน มีวัสดุอุปกรณ์สำหรับเขียนเตรียมไว้ให้เด็กหยิบใช้ได้สะดวก มีคาง่าย ๆ สั้น ๆ ที่ เด็กสนใจและสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวัน เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้วาดภาพและคัดลอกคำตามความสนใจ กิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านเหล่านี้จะช่วยให้เด็ก มีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น สอดคล้องกับ Clark (1996) ที่กล่าว ไว้ว่า เด็กจะสนุกกับการวาดภาพ ระบายสีและทำกิจกรรมสร้างสรรค์อื่น ๆ เด็กอาจแสดงให้เห็นถึงการรับรู้ หนังสือและเพลิดเพลินไปกับการเขียนตัวอักษรและตัวเลข ซึ่งเด็กสามารถจดจำความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับ ตัวหนังสือ เข้าใจว่าคำมีโครงสร้าง และเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างภาพและเรื่องราว เด็กอาจเขียนตัวอักษร เขียน ชื่อของตัวเอง รับรู้รูปแบบการเขียน รู้ว่าเสียงกับตัวอักษรมีความสัมพันธ์กัน สามารถอ่านคำที่ตนเองเขียนและ จับคู่คำกับตัวอักษรได้

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนควรมีการประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ควบคู่กับการประเมินความก้าวหน้าของเด็กอย่างเป็นระยะและต่อเนื่อง รวมถึงให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กอย่างเต็มประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
2. ครูควรมีการสื่อสารกับผู้ปกครองเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่เด็กได้เรียนรู้และกิจกรรมที่เด็กได้ทำที่โรงเรียน
3. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้ความรู้ผู้ปกครองเกี่ยวกับการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับเด็กเมื่ออยู่ที่บ้าน เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษให้กับเด็กปฐมวัย
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงสาธารณสุข. (2553). รายงานประจำปี กรมอนามัย 2553. กระทรวงสาธารณสุข.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2542). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ (พิมพ์ครั้งที่ 4). จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- ชูศรี ต้นพงศ์. (2546). การประเมินพัฒนาการมิติใหม่แห่งการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน. มูลนิธิสตรี-สตรีศึกษา.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. โอเดียนสโตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาและการเรียนรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2555). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559. http://www.tu.ac.th/org/ofrefector/planning/m1_m1/m1_m11/05_plan.pdf
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

ภาษาอังกฤษ

Clark, H. H. (1996). *Using language*. Cambridge University.

Dickinson and Tabors. (2001). *Beginning Literacy with Language: Young Children Learning at Home and School*. Paul H Brookes Publishing.

Lavatelli, C. S. (1971). *Language training in early childhood education*. University of Illinois.

Priscilla, C. (2009). *Supporting Children Learning English as Second Language in the Early Years (birth to six years)*. The place to be.

Reilly, V. (2014). *Having fun with festivals-cultivation interest in the target culture in your young learner classroom*. <https://oupeltglobalblog.com/2014/05/20/webinar-having-fun-with-festivals/>

Selma, D. (2011). Teaching a foreign language and foreign culture to young learners. *International Journal of Business, Humanities and Technology*, 152-164.